

NTFR 2010/2013 Proceshandelingen in incidentele hoger beroep worden op eenzelfde wijze vergoed als proceshandelingen in principale hoger beroep

Hoge Raad 13 augustus 2010, nr.09/00019

Belastingjaar/tijdvak	2005	☐ Brondocument
Wetsartikelen	Awb-art. 8:75 Awb-art. 7:15 AWR-art. 20 AWR-art. 27m WBRV-art. 17	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
LJN	BN3847	
ECLI	ECLI:NL:HR:2010:BN3847	

Samenvatting

Belanghebbende heeft tijdig aangifte gedaan van de loon- en omzetbelasting over het derde kwartaal van 2005. De verschuldigde bedragen heeft zij eind oktober 2005 in één bedrag overgemaakt. De ontvanger heeft een deel van het bedrag geboekt als betaling van de omzetbelasting (€ 2.893). Op 24 november 2005 is een naheffingsaanslag loonheffing van € 1.773 opgelegd alsmede een boete. Op 5 december 2005 is het resterende deel van het eind oktober 2005 overgemaakte bedrag (€ 1.773) teruggestort op de rekening van belanghebbende. Volgens de Hoge Raad bestond voor naheffing geen grond, nu belanghebbende eind oktober 2005 de door haar af te dragen loonheffing van € 1.773 had betaald. Voor het opleggen van een boete ontbreekt dan eveneens de grondslag, zodat de boetebeschikking onrechtmatig was. Om die reden heeft belanghebbende recht op een vergoeding van de bezwaarkosten. Verder overweegt de Hoge Raad nog dat belanghebbende recht heeft op een kostenvergoeding voor de proceshandelingen aangaande de beantwoording van het incidentele hoger beroep, omdat deze op eenzelfde wijze moeten worden behandeld als proceshandelingen aangaande het principale hoger beroep.

Feiten

3.1. In cassatie kan van het volgende worden uitgegaan.

3.1.1. Belanghebbende heeft tijdig aangifte gedaan van de omzetbelasting die zij moest voldoen over het derde kwartaal van 2005 en van de loonbelasting die zij moest afdragen over datzelfde kwartaal. De volgens de aangiften verschuldigde bedragen van € 2.893 onderscheidenlijk € 1.773 heeft zij in één bedrag van

€ 4666 overgemaakt naar de rekening van de belastingdienst, onder vermelding van:

'- 002 e 1773

– 003 e 2893'.

Dit bedrag is op 31 oktober 2005 door de belastingdienst ontvangen.

3.1.2. De ontvanger heeft van het door belanghebbende overgemaakte bedrag een deel ten bedrage van € 2.893 geboekt als betaling van het volgens de vorenvermelde aangifte voor de omzetbelasting verschuldigde bedrag.

3.1.3. Bij de bestreden naheffingsaanslag, gedagtekend 24 november 2005, heeft de Inspecteur belanghebbende een naheffingsaanslag in de loonbelasting/premie volksverzekeringen over het derde kwartaal van 2005 opgelegd voor een bedrag van € 1.773.

3.1.4. Op 5 december 2005 heeft de belastingdienst het door belanghebbende op 31 oktober 2005 overgemaakte bedrag (€ 1.773) voor een deel, te weten een bedrag van € 22, toegerekend aan een nog openstaande aanslag in de vennootschapsbelasting ten name van belanghebbende en het resterende deel, € 1.751, teruggestort op de rekening van belanghebbende.

Geschil

In geschil is of de naheffingsaanslag en de boete terecht zijn opgelegd.

Rechtsoverwegingen

3.2.1. Het Hof heeft geoordeeld dat, gelet op alle feiten en omstandigheden, in hun onderlinge verband bezien, belanghebbende de over het derde kwartaal van 2005 verschuldigde loonbelasting/premie volksverzekeringen niet heeft betaald in de zin van artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: de Awr), zodat de bestreden naheffingsaanslag rechtsgeldig is opgelegd.

3.2.2. Voorts heeft het Hof in verband met de gevraagde vergoeding van de kosten van bezwaar geoordeeld dat de boetebeschikking niet onrechtmatig was.

3.3.1. De klachten bestrijden onder meer het hiervoor in 3.2.1 vermelde oordeel. De klachten slagen in zoverre. Uit hetgeen hiervoor in 3.1.1 is vermeld, volgt dat belanghebbende – door haar overmaking op 31 oktober 2005 van het bedrag van € 4.666 – de door haar over het derde kwartaal van 2005 af te dragen loonbelasting/premie volksverzekeringen ten bedrage van € 1.773 had betaald. Voor naheffing van laatstvermeld bedrag bestond dus in beginsel geen grond. De naheffing kon evenmin rechtvaardiging vinden in de omstandigheid dat sprake zou zijn van een terugbetaling die niet buiten de wil van belanghebbende geschiedde, reeds om de reden dat ten tijde van het opleggen van de naheffingsaanslag nog niet was terugbetaald.

3.3.2. Voor zover de klachten inhouden dat het Hof ten onrechte heeft geoordeeld dat geen recht bestaat op een vergoeding van de kosten van bezwaar, slagen zij eveneens. Uit hetgeen hiervoor in 3.3.1 is overwogen, volgt dat voor het opleggen van een boete op de

voet van artikel 67c van de AWR eveneens de grondslag ontbrak en dat de boetebeschikking derhalve onrechtmatig was.
3.3.3. Voorts betogen de klachten nog dat het Hof ten onrechte de Inspecteur niet heeft veroordeeld in de proceskosten van belanghebbende aangaande de beantwoording van het incidentele hoger beroep. Ook deze klachten slagen. Proceshandelingen aangaande het incidentele hoger beroep dienen op eenzelfde wijze te worden behandeld als proceshandelingen aangaande het hoger beroep (vgl. HR 20 november 2009, nr. 08/03520, LJN BJ5042, BNB 2010/16).
(Volgt vernietiging van de uitspraken van het hof, de rechtbank en de inspecteur, alsmede van de naheffingsaanslag.)

Commentaar

Zie mijn commentaar bij HR 13 augustus 2010, nr. 09/00018, NTFR 2010/2011.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is advocaat bij Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2010-2013>

Datum: 11-4-2016 16:00:35

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.